

kralja manj. Boji so bili hudi ali z ozirom na druge pune se je ta revolucija mirno in brez posebnega krvoprelivljanja izvršila. Kralj je z vso svojo družino na neki tuji barki pobegnil. Ustanovila se je neka provizorična vlada, ki boče red napraviti. Posebno razburjenje vlada glede jezuitov in menihov, ki so raz kloštrov bombe na ljudstvo metalni. Vsi redovniki so iz Portugalske izgnani in premoženje samostanov je zaplenila država. Kralj je baje 30 milijonov dolga zapustil. Zmagujoča ta revolucija ima veliki pomen tudi za sosedno Špancko, kjer so razmere precej podobne portugalskim. S svojim grozovitim izkoriščevanjem so klerikalci diskreditirali kraljevstvo: In zdaj pada sad za sadom...

Velika tožba. Rusinskim dijakom, ki so na univerzi z revolverjem v roki branili svojo „pravo“, izročila se je zdaj obožnica, ki obsega 55 tiskanih strani. Toženih je 101 oseb. Prič je povabljenih 72. Sodišču je predloženo 15 revolverjev, ki jih je policija razgrajačem vzela. Razprava se bode vršila sredi novembra.

Tržaški župan. Valerio je odstopil. Nekateri trdijo, da je to storil zaradi svojega iredentovskega mišljenja, ki ga je celo tako daleč spravilo, da je na cesti demonstriral. Drugi zopet pravijo, da je zapleten v bankerot „banke popolare“.

Proti škofu. Člani katoliške občine Arvo na Ogrskem so zagrozili, da bodojo k protestantizmu prestopili, ako škof njih župnika ne pusti pri miru. Dotičnega župnika so namreč za državnega poslanca izvolili, škof pa mu je zapovedal, da mora odstopiti. Oj ti politika, koliko duhovnikov iznevereš božji službi!

Umrl je dr. Anton Pergelt, eden najodličnejših državnih poslancev avstrijskih. Bil je ustanovitelj in voditelj nemške napredne stranke.

Češki „patrioti“. Vlada razpustila je češko društvo anarhistične mladine v Pragi zaradi hujškanja proti vojaštvu in proti državi. Več oseb je bilo zaprtih. S temi ljudmi se bratijo slovenski „narodnjaki“.

Ljubljanski Hribar, imenovan „Žane iz Lublane“ hoče baje novo stranko ustanoviti. To bo „hec“! Mož še vedno ne razume, da je položen ad acta. Pojd spät, spät, na Rusko h kozakom . . .

Vbogi cesar! Poroča se, da bode novopečeni črnogorski kralj Nikita v kratkem obiskal našega cesarja. Take obiske naj bi se utruje nemu našemu cesarju raje prihranil! Saj vendar vemo, kdo in kaj je ta Nikita!

Prvaška brezstidnost.

(Izvirni dopis.)

Nedavno smo poročali o grozni blamaži šoštanjskih prvakov. Znano je pač javnosti, na kaki način so ti čudni poštenjaki postopali z ljudskim denarjem, katerega so si revni kmetje prislužili in ga naložili v šoštanjski posojilnici.

Nad dvestotisoč kron naloženega denarja je zginilo in posojilnica nima sredstev, povrni vložnikom denarja. Poročali smo o slavnem umotvoru še slavnnejšega dohtarja Kukoveca, ki je kar na mah hotel spraviti posojilnico in z njo

tudi šoštanjske pravake iz vsake zadrege. Denar, katerega so prvaki pokradli, mora povrniti nemški Woschnagg, tako se je glasila parola in velikansko veselje se je razneslo po prvaškem brlogu. Poročali smo, da se je pred 28 leti, ko so še v posojilnici (takrat Vorschussverein imenovan) složno skupaj delovali Nemci in Slovenci, vsled sklepa občnega zbora razdelil med člane rezervni sklad, kar se sicer ni po vsem s takratnimi statutti strinjalo, kar pa tudi ni bilo protizakonito, ker je razdelitev ravno sklenil občni zbor članov.

In gospod Franz Wochnagg sen., kateri je kot ud načelnista le izvršil sklep občnega zbora, ni od tega sklada ničesar drugača dobil, kakor postavno mu pristoječi delež, kakor vsaki drugi član, namreč primerni delež.

Slavni jurist Dr. Kukovec pa je iztuhtal, da mora sedaj gospod Franz Woschnagg povrni celi rezervni sklad — in ne morebiti samo delež katerega je on dobil — ter tudi 28 letne obresti. Ta premeteni jurist namreč ne ve, da se vsaka odškodninska terjatev in pa obresti zletijo v treh letih, kar sicer ve že vsaka dekla na Pohorju.

Vložil je toraj v imenu posojilnice zoper gospoda Woschnagg tožbo. A s to neumnostjo še ni imel zadosti.

Vložil je namreč tudi za Jakoba Volk, Martina Goršek in čevljarja Tavzes odškodninsko tožbo, glasečo se na 60.000 K.

Ti trije brihtni gospodje, kateri pred 28 leti sploh še v Šoštanju bili niso, kateri sploh nikoli niti 1.000 K. lastne gotovine posedovali niso, kateri so šele v zadnjih letih vstopili kot člani posojilnice, se čutijo oškodovani za 60.000 K. Človek ne ve, ali naj bi se bolj neumnosti takih ljudi smejal, ali naj bi se jezik črez njihovo brezmejno predprzno.

Cujo te strmitje: gospod Franz Woschnagg mora posojilnici povrniti denar, katerega so drugi vkradli, poleg tega pa mora še plačati Volkovi, Goršku in Tavzesu 60.000 K.

Ideja teh gospodov je res imenitna. Slednji prvak, ki ni nikoli imel in nima ničesar v žepu, se čuti naenkrat oškodovanega in hajdi na sodnjo tožiti premožnega Nemca na odškodnino. To je najkrajša pot, priti do premoženja brez vsega dela in truda.

Jasno je, da je sodišče vse tožbe zavrnilo. A gospodom in dohtarju Kukovecu ta blamaža ni zadostovala. Rekurirali so zoper razsodbo na višje sodišče v Gradcu, katero pa je seveda tudi tožbo moral po postavi zavrnil. Jako zanimivo in značilno je bilo nastopanje dohtarja Kukoveca pred nadodsodiščem.

Mož ni morebiti utemeljeval tožbo poglavito s zakonitimi vzroki, temveč je zahteval odsodbo gospoda Woschnagg-a milo javkajoč, da mora posojilnica poginiti, če gosp. Woschnagg ne bode obsojen.

Ker šoštanjski prvaki polagoma vendar uvidavajo, da z denarjem ne bo nič, začeli so v svoji ostnini jezičnosti in hudobnosti gosp. Woschnagg-a napadati v zakotnih lističih, zlasti pa v zloglasnem Narodnem dnevniku. Prepbaci-

vajo mu umazanost, ker se je kratkomalo onesel nekaterih sorodnikov svoje rajne žene, ki so imeli preveliko poželjenje po denarju in stivali neutemeljene zahtevke.

O tem pa prvaki popolnoma molče, koliko tisočakov je gospod Woschnagg daroval za javni blagor. Še lansko leto je otvoril ubožnico, v kateri imajo večinoma slovenske ubožne rodilne zavjetje in sploh celo oskrbo. Velik del šoštanjskih prebivalcev živi od Woschnagg-ove tovarne.

In sedaj pa poglejmo, kaj so šoštanjski prvaki storili za javni blagor? Odgovor je jasno: žalosten. Ivan Vošnjak, bivši deželni poslanec in nekdajni šoštanjski župan ni samo zapravil skor 200.000 K. kmetskega denarje, ki ga je kot načelnika posojilnice pobral, temveč je tudi prišel v konkurs in s tem svojim upnikom nepravil ogromno škodo. Veleposestnik Franc Rajster, tudi nekdajni prvaški župan v Šoštanju, je istotno prišel v konkurs. Jakob Volk, nazgrizenejši hujškač, si je, seveda s tujim denarjem, otvoril kemično pralnico, katero je posedoval komaj leta dni, ker mu je bila vsedolga prisilnim potom prodana. Martin Goršek, bivši občinski tajnik v Šoštanju, je v občinskih blagajni zakrivil z Rajsterjem vred različne nepravilnosti in sta se oba rešila kazni le s tem, da sta škodo pravočasno povrnili.

Vsi ti narodni voditelji in žalibog še sedaj zastopniki slovenskega življa v Šoštanju, še niti vinarja niso dali ali darovali za javni blagor. Živelj so ne morebiti od žuljev svojih rok, temveč na tuje stroške, od denarja, katerega so kmetje s svojimi žuljavimi rokami prislužili, živelj so nadalje od narodnih in političnih hujščirij — in ti ljudje hočejo še gospodariti v Šoštanju. Gospodarili so žalibog veliko predolgateli okraj čuti to gospodarstvo, a sedaj je vendar prišel zasluzeni konec. Skrbelo se bode, da se časi zloglasnega prvaškega gospodarstva niko več ne bodo vrnili. Lasciate ogni speranza!

Dopisi.

Sv. Trojica v Slov. gor. Dopisi v „Sveti Gospodarju“ izgledajo tako, da si mora vse mislit, da bode z nami skoraj zapelo, ja obenam da pridemo v neki vrtinec, kjer se bodo poženkiali. Ako bi pred nekaj stoletji na svetu bili, bi morali gotovo na ognjenem odru smrti storiti in to le zato, ker nočemo za našimi pravimi letat in ker se starega in dobrega držimo. Sedaj nam seveda drugačega ne morejo, kadar nas po časnikih denuncirati. Pa zakaj le t „liberalni“ gospodje samo v „Gospodarju“ pisajo? Bi ja lahko v svojih časnikih Trojicarje kaj nekinčali; pa tistih nihče pri nas ne bere in zategadel se morajo pod „Gospodarje“ dejati skrivati. Poskušajo tudi naše častite gospodje za-se pridobiti, ker dobro vedo, da bi drugade izgledali proti nam kakor muha proti slonu. Da pa dokaj dobro ne ide, pa morajo nekoga imeti, da zanje kožo drži. Tako je moral na izidu občinskih volitev usmiljenja vredni poslanec Roškar krit biti, ker je baje za občino premalo storil. V drugi vrsti pa klerikalci. Da bodo zapest volitva, je pravil eden tistih liberalnih gospodov, bodo ti liberalci sami agitirali, ker le potem je mogoče zmagati. Tisti bodo tedaj zmagali, katerih je tako veliko, da jih na prvi lahk preteje, tudi če bi ti ena roka manjka. Okinčat se pa znado tako lepo, da tem lažem kar sami ne morejo verjeti. Pisajo da Trojicarji samo radi tega zmagajo, ker terorizirajo prav za prav pa z našim županom nihče ni zadovoljen. O ti figur, tak se ti je že tvoj trebuh napel? Ali si tak slabe pameti? Vendar si pozabil, kako se vam je pri volitvah godilo, kako žalostno je za vas bilo po pooblastila hoditi, ker ste pri vsakem hramu slišali: le za Goloba damo pooblastilo! Ste pozabili, da ste takrat radi ali neradi morali lagati, da tudi le gospoda Goloba hočete za prestojnik, ker drugače še enega pooblastila ne bi imeli? Še se znate spominjati, da so častiti gospod Punter, tam v oči povedali, da dajo svoj glas le gospodu Golobu? Žalostno za vas, da ste morali takrat sami to obstatiti, sedaj pa bi radi lagali!! Tedaj drugokrat samo toliko pišite, kar je resnica, drugače vam kaj več povemo. — Terorizirali ste tudi samo vi in samo pred vami so se volito na dile ali k sosedu skrivali itd. Pišemo te pri-

Naš prestolonaslednik z družino.

Der österreichische Thronfolger mit Familie.

V vsaki hiši naj bodejo „Štajerčeve“

užigalice!

Kal
O
ga rom
Hrib
agentu